

ἀντήχουν πυροβολισμοί. Ἄλλ' οἱ πίθηκες ἦσαν τοσοῦτοι ὥστε ἡ φρουρά τῆς Γιβραλτάρης διεκινδύνευε ν' ἀναγκασθῆ ὡς τάχιστα νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ νὰ παραδώσῃ τὰς θέσεις. Τότε δέ, ἐὰν οἱ Ἴσπανοὶ ἠνοῦντο μετὰ τῶν πιθήκων, τὰ φρούρια θὰ ἐρημοῦντο καὶ θὰ ἐγκατελείποντο αἱ κανονοστοιχίαι, οἱ δὲ Ἄγγλοι οὔτινες εἶχον καταστήσει ἀπόρητον τὸν βράχον ἐκεῖνον οὐδέποτε πλέον ἤθελον τὸν ἀνακτήσῃ!

Ἀΐφνης ὁμως ἐσχηματίσθη μεταβολή τις.

Ἐπὶ τὸ φῶς τῶν ἐν τῇ αὐτῇ δαδῶν οἱ πίθηκοι ἐθεάθησαν ὑποχωροῦντες. Ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν ἐπορεύετο ὁ ἀρχηγὸς τῶν, πάλλων τὴν ράβδον του. Πάντες δὲ, μιμούμενοι τὰς κινήσεις τῶν τε χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, τὸν ἠκολούθουν σημαίμοντες τὸ βῆμα.

Ὁ Τζιλ Βραλτάρ λοιπὸν διέρρηξε τὰς πέδας του καὶ ἀπέδρα τοῦ δωματίου, ἐνθα τὸν ἐφύλαττον αὐστηρῶς; — Οὐδεμία ἀμφιβολία! — Ἄλλὰ ποῦ διευθύνετο; Πρὸς τὸ ἀκρωτήριον τῆς Εὐρώπης, πρὸς τὴν ἑπ' αὐλιν τοῦ διοικητοῦ ὅπως τὸν ἐκβίασῃ νὰ παραδοθῆ;

Ὅχι. — Ὁ τρελλὸς καὶ ἡ συνοδείῳ του κατήρχοντο τὴν ὁδὸν Μάιν. Εἶτα δέ, διαβαίνοντες τὴν πύλην τῆς Ἀλαμέδας, διέσχισαν τὸν παράδεισον καὶ ἀνῆλθον τὰς ράχεις τοῦ ὄρους.

Μετὰ μίαν ὥραν, ἐν τῇ πόλει δὲν ὑπῆρχεν οὐδ' εἰς ἓκ τῶν πορθητῶν τῆς Γιβραλτάρης.

Ε'.

Τί συνέβη λοιπὸν;

Ἐγνωρίσθη ἀμέσως, μάλιστα ὁ στρατηγὸς Μάκ Κακμέλ ἐνεφανίσθη εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ παραδείσου.

Ὁ στρατηγὸς λαβὼν τὴν θέσιν τοῦ τρελλοῦ καὶ περιβληθεὶς τὴν πιθήκειον τοῦ αἰχμαλώτου του δορᾶν, διηύθυνε τὴν ὑποχώρησιν τοῦ πρωτοφανοῦς ἐκεῖνου στρατοῦ.

Ὁμοιάζε δὲ τὸσον πρὸς οὐραγκοτάγκον ὁ καλὸς μας στρατηγὸς, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ πίθηκοι ἠπατήθησαν. Ἡ ἀπλή αὐτοῦ ἐμφάνισις ἤρκεσε νὰ τοὺς σύρῃ κατόπιν αὐτοῦ!

Φαινή, εὐφυὴς ἰδέα, ἣτις ἠμείφθη ἀμέσως διὰ τοῦ παρασήμου τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

Ὡς δὲ πρὸς τὸν Τζιλ Βραλτάρ, ἡ Ἀγγλία τὸν παρεχώρησεν — ἐπὶ ἀμοιβῇ — εἰς Βαρνοῦμ τινα, ὅστις ἔκαμε τὴν τύχην του περιπέρων αὐτὸν ἀνά τὰς πόλεις τοῦ Παλαιοῦ καὶ τοῦ Νέου Κόσμου.

Ὁ Βαρνοῦμ διατείνεται, μάλιστα, ὅτι τό θηρίον, ὅπερ δεικνύει εἰς τοὺς φιλοπεριέργους, δὲν εἶνε ὁ ἀγρίος τοῦ Ἀγίου Μιχαήλ, ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ὁ στρατηγὸς Μάκ Κακμέλ. . .

Τὸ περιστατικὸν ὁμως τοῦτο ἐχρησίμευσεν ὡς μάθημα εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Κραταιᾶς Ἀνάσσης.

Ἀὕτη ἐνόησεν ὅτι, ἐὰν ἡ Γιβραλτάρη εἶνε ἀπόρητος εἰς τοὺς ἀνθρώπους, δὲν εἶνε τοιαύτη καὶ εἰς τοὺς πιθήκους.

Καὶ ἡ θετικὴ πάντοτε Ἀλβιῶν, ἀπεφάσισε ν' ἀποστέλλῃ πάντοτε εἰς Γιβραλτάρην τοὺς ἀσχημοτέρους αὐτῆς Διοικητάς, ὅπως — ἐν ἀνάγκῃ — οἱ πίθηκοι ἀπατηθῶσι καὶ πάλιν.

Τὸ μέτρον τοῦτο ἐξασφαλίζει, πιθανῶς, εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὴν αἰώνιον κατοχὴν τῆς Γιβραλτάρης!

Ἰούλιος Βέρν

ΕΥΤΥΧΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

(ἐκ τῶν πεζῶν ποιημάτων)

Εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πρωτευούσης, ἐν πηδημάσῃ σχεδόν, διέρχεται ἀνθρωπὸς τις νέος εἰσέτι. Ἡ ἔκφρασις του εἶναι εὐθυμότατη καὶ θρασεῖα· οἱ ὀφθαλμοὶ του λάμπουν, τὰ χεῖλη του προσπαίζουσιν, ἐπικάθηται δὲ ἡ εὐχαρίστησις ἐπὶ τοῦ προσώπου του. . . Εἶναι πλήρης χαρᾶς καὶ εὐτυχίας.

Διατί ὅλα ταῦτα; Μήπως ἐκληρονόμησε μεγάλην περιουσίαν; Τῷ προσέφεραν τίτλους; Μεταβαίνει ἄρα γε εἰς ἐρωτικὴν τινα συνέντευξιν; Ἡ ἀπλῶς — ἐπρογευμάτισε καλὰ — καὶ ἤδη τὸ αἶσθημα τῆς ὑγείας, τὸ αἶσθημα τῆς δυνάμεώς του, κυκλοφορεῖ εἰς τὰς φλέβας του; Ἐκρέμασαν τοῦλάχιστον εἰς τὸν λαιμὸν του τὸν ὠραῖον ὀκτάγωνον σταυρὸν τοῦ Πολωνοῦ, Βασιλέως Στενισλάου!

Ὅχι. Κατεσκεύασε μίαν συκοφαντίαν ἐναντίον γνωρίμου του τινός, τὴν διέδωσεν ἀμέσως, ἤκουσεν αὐτὴν τὴν ἰδίαν συκοφαντίαν, ἀπὸ τοῦ στόματος τρίτου γνωρίμου, καὶ τὴν ἐπεβεβαίωσεν ὁ ἴδιος. Καὶ τώρα, πόσον εἶνε ἐνθουσιασμένος, πῶς εἶναι εὐτυχῆς, τὴν στιγμὴν ταύτην ὁ ἀγαπητὸς, καὶ πολλὰ ὑποσχόμενος νεαρὸς αὐτὸς ἀνθρωπὸς! Εὗρε τὴν εὐτυχιάν του.

Ἰβάν Τουργγιένεφ

ΟΙ ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ Ἡ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΤΩΝ

(Ἐκ τῶν τοῦ Ταῖν)

Τριακοντακισχίλιοι εὐγενεῖς, διεσκευασμένοι ἀνά τὰς ἐπαρχίας, ὀλίγον πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, ἀνετράφησαν στρατιωτικῶς ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πένητες, εἰς τὰς ἐξοχικὰς τῶν κατοικίας ἀνευ πολυτελείας, μετὰ πολλῆς λιτότητος, κοινωνοὺς ἔχοντες τοὺς δασοφύλακας καὶ τοὺς θηροφύλακας, βιοῦντες ἐν ἐγκρατεῖᾳ, ὅλως διόλου ἀγροτικῶς, ἢ ἐπιδιδόντες κυρίως τὸ ρωμαλεῖον τοῦ σώματος. Ἐξαετῆ τὰ παιδιὰ τῶν τὰ ἐμάνθανον ἱππασίαν. Τὰ ἔπρνον μαζὺ τῶν εἰς τὸ κυνήγιον, καὶ τὰ ἐσκήρυνον ἐν ταῖς κακουχίαις· εἶτα, ἐν τοῖς ἀγῶσι τὰ μεθῆρμοζον πρὸς ὅλων τῶν εἰδῶν τὰς ἀσκήσεις, οὕτω δ' ἀπέκτων τὴν δύναμιν τοῦ δαιτιάσθαι ὑπὸ σκηνᾶς καὶ παρακολουθεῖν τὰς ἐκστρατείας. Νῆπια ἐτι εἶχον τὸ πνεῦμα στρατιωτικόν. Ἐπιτῆς τραπέζης οὐδὲν ἕτερον ἤκουον παρὰ τοῦ θεοῦ ἢ τοῦ πατρὸς τῶν, εἰμὴ διηγήσεις μαχῶν καὶ κινδύνους πολέμων. Ἡ φαντασία τῶν ἐντεῦθεν ἐπυροῦτο· τὸ στρατιωτικὸν τοὺς ἐφαίνετο τὸ μόνον προσῆκον εἰς εὐγενεῖς καὶ αἰσθηματίας, καὶ ἔσπευδον νὰ τὸ ἀσπασθῶσιν ἐν ὄρῃ ἣτις φαίνεται εἰς ἡμᾶς τώρα ἀπίθανος. Δεκαεταετείς, δωδεκαετείς, ἐνδεκαετείς ἀκόμη, εἰσῆρχοντο εἰς τὸ στρατιωτικόν. Ὁ Ἐπερόλ, λοχαγὸς ἐν τῷ συντάγματι τοῦ Ποατλὺ, ἔφερον εἰς τὸν στρατὸν τὸν υἱὸν του ἐνεαετῆ καὶ μετ' αὐτοῦ δώδεκα ὀμῆλικας